IVILOR ROMINI LA JOCURILE OLIMPICE

STE LOR!

Roma, la care au participat peste 7.000 de sportivi din 87 de
ominesc s-au afirmat puternic, au făcut să crească prin străi-
tivă a patriei noastre dragi. Valoarea acestor succese este
icativă cu cît marile întreceri de la Roma s-au ridicat la un
de la Melbourn e în 1956, iar lupta sportivă, ținînd seama de
dă a fost mai grea ca oricînd. Tabloul de onoare de mai jos
ididele perform anțe ale sportivilor noștri la Jocurile Olimpice

R

sice

NT

MEDALII DE BRONZ

Echipa feminină de gimnastică: Sonia IOVAN, Elena LEUȘTEAN, Emilia LIȚĂ, Anastasia IONESCU, Uta PORECEANU, Elena NICULESCU
Lia MANOLIU – atletism
Maria VICOL – scrimă
Leon ROTMAN – canoe
Ion ȚĂRANU – lupte clasice
Ion MONEA – box

„Am avut nespus de mare încredere în tine!"

Zile în șir, pînă noaptea tîrziu, telefoanele de la redacție au zbîrnîit necontenit. Iubitorii sportului doreau să cunoască amănunte cît mai detailate de la marea întrecere sportivă de la Roma. Ce-a mai făcut Pîrvulescu?... Are șanse să-l bată pe Fabra?... Poate să cîștige medalia de aur?...

...Și într-un miez de noapte, pe calea undelor, acordurile melodioase ale imnului R. P. Romîne, care răz-

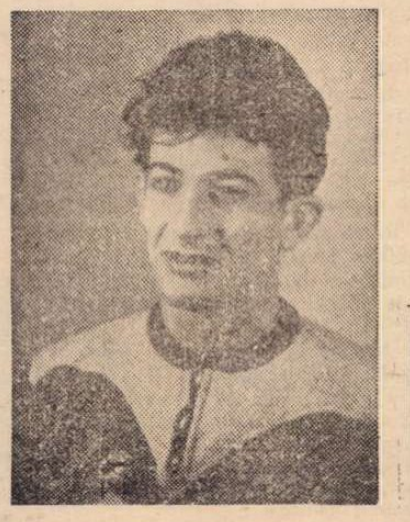

băteau peste străvechea „Basilica di Massenzio" au ajuns pînă la noi. D. Pîrvulescu urcase pe cea mai înaltă treaptă a podiumului învingătorilor, cucerind MEDALIA DE AUR. A doua zi dimineața sportivii, antrenorii și arbitrii, care au intrat în sediul Consiliului General U.C.F.S. au trecut pe la federația de lupte pentru a lăsa felicitări care să fie transmise noului campion olimpic. Dar cum ușa era închisă (secretarul federației căutînd de zor mijlocul cel mai rapid cu care să expedieze la Roma înalta distincție ce-i fusese acordată lui Pîrvulescu, titlul de maestru emerit al sportului), cineva a scris pe o coală de hîrtie sentimentele și bucuria de care au fost stăpîniți toți cei ce au aflat despre excelenta performanță a sportivului nostru, „BRAVO LUPTĂTORI, BRAVO ȚIE PÎRVULESCU!" Și hîrtia mai stă și astăzi prinsă pe ușa biroului federației de lupte. Mai tîrziu, au început să sosească la redacție scrisori din țară. Din Chișineu Criș, Emilian Abrudan, asistent de laborator scrie: „Azi 2 septembrie îmi serbez ziua de naștere. Îți mulțumesc din tot sufletul pentru minunatul cadou, oferit de la Basilica di Massenzio, zilei mele onomastice. Am avut încredere nespus de mare în tine. Ne mîndrim cu așa sportivi".

Mulți dintre dumneavoastră, cititori ai ziarului nostru și pasionați ai reuniunilor de lupte, l-ați văzut poate de mai multe ori pe D. Pîrvulescu în focul întrecerilor sportive. Ați admirat desigur dîrzenia și combativitatea lui, ați fost impresionați de forța și de tactica de care dă dovadă. Să vă mai dăm însă și alte amănunte despre el. Vă aduceți aminte că, cu cîteva luni în urmă, el a cîștigat mult rîvnitul titlu de campion balcanic la lupte clasice. Din cele 8 întîlniri internaționale susținute anul acesta pînă la J. O. el nu a pierdut nici una. D. Pîrvulescu este muncitor rectificator la uzinele Steagul roșu din Or. Stalin, unde este apreciat de tovarășii care îl înconjoară. De curînd a împlinit 27 de ani. A fost de mai multe ori campion al țării la categoria 52 kg și practică acest sport din copilărie. Are 1,66 m înălțime. La Olimpiada de la Melbourne s-a clasat pe locul IV. De altfel, în foarte multe concursuri internaționale mari, campionate europene și mondiale, a avut multe șanse să se claseze în primii trei. De fiecare dată însă n-a reușit să treacă de locul IV. Acum însă, dorința lui și a miilor de iubitori de sport din țara noastră a triumfat. Pe pieptul lui D. Pîrvulescu strălucește medalia de aur, de campion olimpic și insigna de maestru emerit al sportului din R. P. Romînă.

VASILE GODESCU

OARA PE PODIUMUL OLIMPIC...

Momentul marii cotituri în cariera tletică a Liei Manoliu s-a produs în oamna lui 1950. Intîlnirea cu Nina umbadze, faimoasa recordmană și inealabilă profesoară, prietenia cimenată în jurul cercului de aruncare, an-

renamentele comune, sfaturile marii ampioane sovietice, primite prin viu rai și prin scrisori, au dat aripi tinelii atlete. Granițe, odinioară de vis entru fiecare dintre aruncătoarele noasre devin, an de an, realitate. Peste 40 m în 1950, peste 45 m în 1954, peste 50 m în 1960...

Opt medalii de campioană a țării, două de campioană balcanică, două de campioană internațională a R. P. Romîne, victorii în numeroase meciuri și concursuri internaționale, locul VI la Jocurile Olimpice de la Helsinki din 1952 (cu rezultatul de 42,56 m) iată pe scurt palmaresul sportiv al maestrei sportului Lia Manoliu.

Dar cel mai răsunător succes l-a repurtat Lia în recenta finală olimpică de la Roma. A fost confruntarea cea mai puternică din istoria tuturor concursurilor atletice. In concurs s-au prezentat cele mai de seamă aruncătoare din lume (cu performanțe scrise cu majuscule) cu o vastă experiență. Lia Manoliu nu s-a lăsat intimidată de renumele adversarelor sale. Intr-o concentrare supremă ea a reușit să obțină un rezultat foarte aproape de performanța sa maximă. Ceea ce nu este totdeauna ușor într-o întrecere de asemenea tensiune.

Și a urcat prima oară pe podiumul olimpic. Doar două dintre atlete au obținut rezultate mai bune. Și ele sînt elevele Ninei Dumbadze. Care se poate mîndri astfel cu... trei medalii.

VALERIU CHIOSE

O frumoasă performanță
Punctele lui Vamoș

Zoltan Vamoș n-a urcat pe podiumul olimpic de la Roma. Pe pieptul lui nu strălucește medalia de aur a lolandei și nici bronzul de mare merit al Liei Manoliu. Zoltan Vamoș a adus atletismului nostru doar două puncte. Un loc cinci care aduce două puncte.

Și totuși, acest loc cinci are o rezonanță care depășește cu mult cifrele rigide ale clasamentului. In formidabila Olimpiadă atletică de la Roma, în care 8 m la lungime reprezintă locul IV, în care recordmanul mondial John Thomas luptă din greu pentru locul III, în care 4,50 la prăjină și „sub 29" pe 10.000 atribuie doar locul VIII, iar 45,9 pe 400 — locul VI, Zoltan Vamoș obține un certificat de maturitate sportivă, în cea mai grea întrecere a vieții sale.

...Micul „Zoli" a început cu fotbalul. La Arad. La U.T.A. Intr-un post cu... sprinturi. Extrem dreapta. A fost titular la pitici și apoi la juniori. Foarte curînd însă, la Timișoara, în cadrul Școlii medii tehnice de cultură fizică, a luat primul start... atletul Vamoș. Au urmat anii de alergare prin clisa arăturilor de toamnă, pe potecile de polei ale dezghețului, pe covoarele moi ale frunzelor, sub privirile mirate ale pădurarului și veveriților.

Peste puțin timp a îmbrăcat pantofii cu cuie. Acum încep repetările fără sfîrșit. Undeva, într-un colț, antrenorul notează în caiete groase timpuri intermediare... Pînă cînd?

Și iată că într-o bună zi, la Moscova, în 1957, Vamoș obține un splendid 1:49,4 pe 800. O primă opțiune pentru viitoarele performanțe. Peste un an, la Sofia, în cadrul Balcaniadei, recordul lui Grecescu pe 1.500 (3:46,7) cade, iar noul record al lui Vamoș (3:44,2) stabilește o legătură între tînărul fondist romîn și Olimpiada de la Roma. Anul trecut a fost anul lui 3:43,0 (la „republicane"), al lui 1:48,2 pe 800 (la Balcaniadă) și al excepționalului loc 5 pe Centomila...

In sfîrșit, Vamoș alege. Alege 1.500, cu toată prezența lui Herb Elliot, cu toată cascada recordurilor, cu toată tradiția furtunoasă a olimpicului 1.500.

Și truda continuă. Caietul antrenorului Tintorescu e mult mai gros. Are și scoarțe. Timpurile scad mereu. La Praga (3:40,5) Vamoș confirmă titlul său de candidat la finala romană.

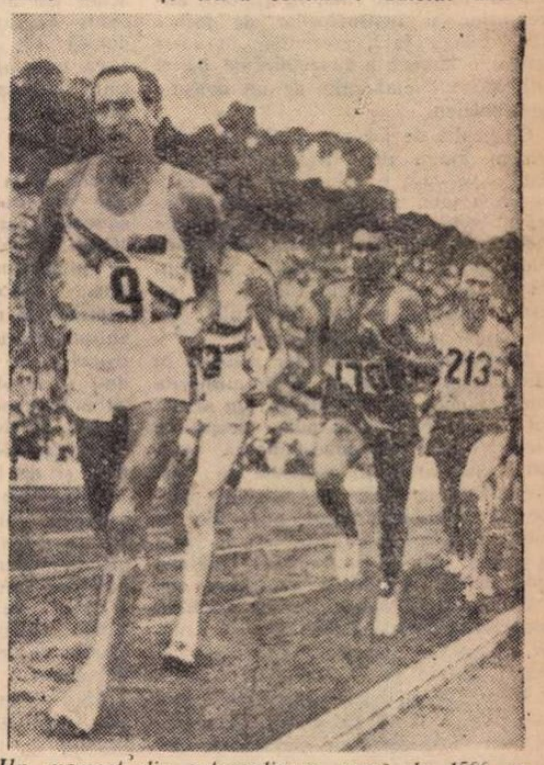

Un moment din extraordinara cursă de 1500 m. Elliot a trecut la conducere, accelerează mereu, dar Vamoș (nr. 213) nu cedează pasul.

...6 septembrie 1960. Cei 100.000 de pe Centomila trăiesc emoțiile desfășurării seriilor la 1.500. Trei serii mai dure decît finala lui Barthel (Helsinki) și a lui Delanney (Melbourne). Trei serii în care alergătorii eliminați ar putea forma oricînd 2 ștafete apte să atace recordul mondial. Dar Zoltan Vamoș rezistă și se aliniază la startul finalei. Începe uluitoarea cursă de 1.500. O cursă care n-a mai fost de loc o întrecere „de tempo", ci o interminabilă serie de sprinturi. Vamoș n-a mai dozat nimic. S-a lansat în urma fenomenului Herb Elliot. Iar locul V (3:40,8) obținut la capătul unei alergări în care a fost plasat pînă spre sfîrșit în poziția medaliei de bronz este în fond prețul acestui curaj deosebit.

...Punctele lui Vamoș reprezintă un succes de prestigiu și, mai ales, oferă o imagine asupra posibilităților atletismului nostru. Ele sînt un prilej de bucurie și, în același timp, un avertisment pentru mulți din atleții noștri care nu înțeleg să facă un raționament simplu: recordmanii sportului sînt în primul rînd recordmani ai muncii neobosite.

IOAN CHIRILA

van — a cincea gimnastă din lume

Evoluția echipei noastre elogiată de presa italiană —

ulte altele. Specialiștii, spectatorii și ariștii prezenți la această adevărată aradă a măiestriei, au apreciat în alauze entuziaste sau în cuvinte calde asa înaltă a *Soniei Iovan*. Iată, de tfel, care este părerea ziarului „Corrie dello Sport" despre echipa noastă și Sonia Iovan: *„Sonia Iovan în are formă a condus echipa romînă re o frumoasă afirmare la liber alese. rmația Elenei Leuștean a reușit să „sue" japonezelor medalia de bronz, deonstrînd o foarte bună continuitate și egătire la fiecare aparat. In orice z, clasa Soniei Iovan și a Elenei Leuștean nu se discută. Strălucită în mod ecial a fost comportarea romîncelor sol; formate toate la școala Elenei uștean, ele au reușit figuri neașteptat de expresive. Iovan (9,733 p.) este foarte bine pregătită. Ea a prezentat un exercițiu de mare valoare. Cu o siguranță magnifică romîncele au obținut 47,865 p. la sol. Săriturile la cal ale romîncelor au fost obișnuite (45,465 p.), bîrna bună (46,366 p.) și foarte bune paralelele (47,264 p.). Asupra tuturor primează personalitatea. Sonia Iovan, admirabilă la toate aparatele".*

Sînt aprecieri competente, măgulitoare pentru echipa noastră, pentru *Sonia Iovan*. Pentru că, într-adevăr, la cea de a XVII-a ediție a Jocurilor Olimpice gimnastele noastre — în frunte cu *Sonia Iovan* — au reprezentat foarte frumos gimnastica noastră, i-au apărat prestigiul pe care aceasta și l-a cucerit în lumea întreagă și i-au adăugat încă un galon.

Sîntem în măsură să dăm acum și clasamentul primelor șase gimnaste la individual compus: 1. *Larisa Latînina* 77,031 p. campioană olimpică; 2. Muratova 76,696 p; 3. Astahova 76,164 p; 4. Nikolaeva 75,831 p; (toate din U.R.S.S.); 5. SONIA IOVAN 75,797 p; 6. Ikeda (Japonia) 75,696 p. *Rezultate la bîrnă*: 1. Eva Bosakova 19,166 p; 2. Murătova 19,132 p; 3. Latînina 19,066 p; 4. Nikolaeva 18,966 p; 5. Ikeda 18,932 p; 6. Ceaslawska (R. S. Cehoslovacă) 18,766 p. *Sol*: 1. Latînina 19,566 p; 2. Astahova 19,532 p; 3. Liuhina (U.R.S.S.) 19,366 p; 4. Muratova 19,233 p; 5. SONIA IOVAN 19,199 p; 6. Eva Bosakova 19,199 p.

D. G.

EMILIA LIȚA

ANASTASIA IONESCU

UTTA PORECEANU

ELENA NICULESCU